

Forhold dog stille sig saaledes, at det kunde være hensigtsmæssigt at anbringe nogle Pantserflibe ved Agersøfunds, og det vil da være ubequemt at faa en ethvert Anlæg der. Det forekommer mig, at Agersøfundsforlaget har et Fortrin fremfor alle andre Forslag. Deri maa nemlig alle Parter være enige, hvad enten de ville befæste Kjøbenhavn eller ikke. Det er fra alle Sider erkendt, at denne Station er nødvendig som en Udpost eller Udfigspost for at møde de Angreb, som bleve foretagne fra Syd, og en Bagtpost for at sikre Overfarten over Storebelt. Jeg tror, at Agersøfunds Færdiggjørelse er en Sikkerhed mod, hvad der kan paatænkes — og det er det det farligste af Alt og kan ikke forebygges ved nogen Foranstaltning, der kan træffes — nemlig et pludseligt og uventet Overfald paa Sjælland af en ringe Styrke, og denne Fare bliver for det sydvestlige Sjællands Bedkommende fjernet, naar Agersøfunds bliver færdig, saaledes at Skibene kunne ligge der uden nogen Frygt for et saadant Angreb. Da vil en saadan Styrke ikke kunne overføres fra Havnene i den vestlige Side af Østersøen, hvorfra Overfarten er kortest og bekvemst. Med Hensyn til Faren for den anden Side af Den, gjør det mig ondt, at den ærede Minister — men maaffe han har opfat det til et følgende Aar — ikke har tænkt paa, at det kunde være af militær Betydning, at Kallebodløbet bliver seilbart, i det Mindste for Kanonbaade. Jeg tillægger det ikke en saa stor Betydning, at jeg tror, at Staten bør anvende meget store Summer derpaa; men da jeg tror, at det ogsaa maa være af Betydning for Kommunen, om dette Løb, der nu er uddybet 16 Fod indtil Gasværket, kunde blive fortsat til Kjøge Bugt, saa tænker jeg mig Muligheden af, at Staten og Kommunen kunne komme til en Overenskomst om dette ikke meget kostbare Foretagende, og jeg henstiller det til den ærede Ministers velvillige Overveelse. Naar man nu spørger, hvad der vindes ved at udsætte Anlægget ved Agersøfund, ja, saa vindes der jo saa Meget, at man kan faae et kvart Pantserflib derfor, ikke et helt Pantserflib, men et kvart, og det synes jeg dog, er en overordentlig ringe Binding. Derfor kan jeg ikke Andet end ønske, at min ærede Sidesmands (Carstensen's) Underændringsforslag maatte blive vedtaget af Thinget. Jeg indrømmer jo, at Udfigten dertil ikke kan være stor, da han staar ene i Udvalget, og en Lægmands Bistand ikke kan være ham til nogen væsentlig Nytte; men jeg kan, som sagt, ikke Andet end stemme for det af ham stillede Underændringsforslag. Maa jeg tillige tillade mig den Bemærkning, ogsaa fra et Lægmandsstandpunkt — maaffe er det urigtigt — at Dragørfortet, saa gavnligt det end kan være til at bestrøge Drogden, dog ikke forekommer mig at have nogen Betydning med Hensyn til at bestrøge Kjøbenhavn mod et Bombardement fra Sydheden, selv efter Middelgrundsfortets Anlæg-

gelse, idet Afstanden imellem de to Forter er over en Mil, og deres Ild saaledes ikke kan korrespondere, hvorved Dragørfortet ikke kan gjøre nogen Virkning paa Kongedybet eller Hollenderdybet. Det forekommer mig, at Dragørfortet først vil være en Betyggelse, naar det sydlige Middelgrundsfort er anlagt. Dragørfortet ser for mig mere ud som en Begyndelse paa en Landfortrække; men jeg tør ikke bestride — tværtimod er jeg fuldkommen villig til at antage, at det har sin store Betydning, at ogsaa Drogden kan bestrøges. Jeg vil altsaa stemme for Udvalgets Nertals Indstilling tilligemed min ærede Sidesmands Underændringsforslag.

Krieger: Jeg ønsker blot at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke er eller i alt Fald vil være betænkt paa et Forslag, der vedrører Affattelsen af §§ 1 og 2, og da navnlig § 1. Jeg ser nemlig ikke rettere, end at, ligesom det er forudsat for de følgende Finantsaar, at der for hvert enkelt Finantsaar paa Finantsloven skal optages den Sum, som i det paagældende Aar skal stilles til Regjeringens Raadighed med en noget nærmere Forklaring desangaaende, som vel ikke skal gaa i det Enkelte, men kun paa den Maade, som det ellers pleier at se, skal indeholde en Bestemmelse om, hvortil Beløbet skal anvendes, navnlig hvor meget Krigsministeren vil faae til sin Raadighed, og hvor meget Marineministeren vil faae til sin — ligesom dette er forudsat for de følgende Finantsaar, siger jeg, ser jeg ikke rettere, end at noget Tilsvarende maa se for Finantsaaret 1876—77. Forslaget, saaledes som det her er affattet, savner den praktiske Angivelse af, hvilke Beløb der skal være til Raadighed i næste Finantsaar, og hvor stor en Del af dette Beløb der vil være til Krigsministerens, og hvor stor en Del til Marineministerens Raadighed, og dernæst, hvortil disse Beløb ville være at anvende. Naar man nemlig vil se efter, indeholder Lovforslaget i § 1 en almindelig Opgivelse af det samlede Beløb, nemlig for Krigsministeriets Bedkommende 20,840,000 Kr. og for Marineministeriets Bedkommende til Udvikling af Flaadens Materiel 12,160,000 Kr. Jeg holder mig foreløbig til Nertallets Forslag; vedtages Mindretallets Forslag, vil jo den Forandring deraf følge, som ligger i Mindretallets Forslag. Om disse Beløb siges der derpaa, at de komme til Udbetaling i Finantsaarene 1876-77—1882-83 med ikke over 6 Millioner Kr. aarlig. Det er, som det vil ses, i en vis Henseende en Begrændsning; men der gives ikkun en meget tarvelig, eller rettere sagt slet ingen, Bestemmelse om, hvor meget der til næste Aar vil komme til Anvendelse; thi „indtil ikke over 6 Millioner Kr.“ lader jo et overordentlig stort Spillerum aabent, endog helt ned til det allermindste Beløb. En positiv Begrændsning ligger der imidlertid i § 2, som be-